

Svar (4/5 99)

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Jeg går ud fra, at det stillede spørgsmål tager udgangspunkt i Forbrugerombudsmandens igangværende forhandlinger om nye retningslinier for alkoholholdige drikkevarer.

Forbrugerombudsmanden har hjemmel til efter forhandling at udstede retningslinier jf. § 17 i markedsføringsloven, og der er således ikke tale om, at Forbrugerombudsmanden lovgiver.

Overtrædes fx alkoholretningslinierne af en virksomhed, kan Forbrugerombudsmanden under henvisning § 16 i markedsføringsloven på tale dette over for virksomheden. Retter virksomheden sig ikke frivilligt efter Forbrugerombudsmandens henstilling, kan Forbrugerombudsmanden blandt andet vælge at anlægge en forbudssag ved domstolene. Forbrugerombudsmanden fungerer ikke som dommer.

Spm. nr. S 1869

Til erhvervsministeren (21/4 99) af:

Jens Rohde (V):

»Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at Forbrugerombudsmanden udfærdiger retningslinjer for markedsføring, samtidig med at forhandlinger om en ny markedsføringslov foregår i Folketinget?«

Svar (4/5 99)

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Såvel den gældende markedsføringslov som det lovforslag om ændring af markedsføringsloven, der behandles af Folketinget, giver Forbrugerombudsmanden mulighed for at udstede retningslinier.

Jeg finder det derfor naturligt, at Forbrugerombudsmanden forhandler om nye alkoholretningslinier.

Spm. nr. S 1949

Til socialministeren (29/4 99) af:

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

»Finder ministeren det acceptabelt, at ledsagerordningen, jf. servicelovens § 78, stadig ikke er gennemført overalt i landet, bl.a. med henvisning til, at der først skal opbygges et korps af kvalificerede ledsagere?«

Begrundelse

I den afsluttende paneldebat på Amtsrådsforeningens hjerneskadekonference blev der stillet spørgsmål til panelet om den manglende implementering af ledsagerordningen over hele landet. Amtsrådsforeningen svarede, at alting tager tid, og at der først skal uddannes/skaffes et korps af kvalificerede ledsagere. Da loven var færdigbehandlet i Folketinget mere end 1 år før ikrafttrædelsen, er tidsbegrundelsen urimelig. Ledsagerordningen er vel ikke tænkt som arbejde, der skal laves af professionelle, men mere som en »personlig krykke«, der giver handicappede mulighed for at kunne gå i biografen, i teatret, på værtshus, i skoven, i butikker m.v., hvor en basal forståelse for den enkeltes handicap og lysten til at gøre noget sammen er den vigtigste kvalifikation.

Svar (7/5 99)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Med lov om social service indførtes pr. 1. juli 1998 ledsageordningen som en handicapkom-penserende ordning til de 18-67 årige, der på grund af betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne ikke kan færdes alene, jf. servicelovens § 78.

Ledsagelse bevilges af (amts)kommunen som en naturalydelse af kommunalt ansatte ledsagere. Udgifterne til ledsagelse finansieres af kommunen og amtet med 50% til hver.

Ledsagelse indeholder selve ledsagelsen og de dermed direkte forbundne funktioner som fx hjælp med at tage overtøj af og på, med kørestol og andre ganghjælpemidler. Ledsageopgaven kan således være forskellig i forhold til personer med forskellige handicap og forskellige ledsagebehov.

Der blev i forbindelse med de økonomiske aftaler omkring serviceloven til kommuner og